

Tätä teen työkseni

Uutiskirjeen henkilöesittelyssä työstään kertoo Tampereen yliopistollisen sairaalan palliatiivisen keskuksen ylilääkäri ja professori **Juho Lehto**. Hänet nimitettiin vuonna 2020 palliatiivisen lääketieteen professuuriin Tampereen yliopistolle. Professuurin tavoitteena on tutkimuksen ja koulutuksen kautta kehittää palliatiivista lääketiedettä ja hoitoa. Työssään hän on toiminut vahvasti palliatiivisen hoidon kehittämisen puolestapuhujana ja nostanut aihetta yhteiskunnalliseen keskusteluun.

Nykyiset työtehtäväni

Toimin palliatiivisen keskuksen ylilääkärinä Tampereen yliopistollisessa sairaalassa ja palliatiivisen lääketieteen professorina Tampereen yliopistossa.

Miten päädyin alalle

Sairaala ja hengenahdistus tuli minulle astmalapsena tutuksi jo 1970-luvulla. Lastenlinikalla oli silti lupsakkaa ja ehkä siksi lääkärin ammatti iski tajuntaan jo peruskoulussa. Lääketieteelliseen pääsin vasta toisella yrittämällä. Olen aika hidas oppimaan. Ei liene yllätys, että minusta tuli lopulta keuhkolääkäri. Samoihin aikoihin, kun tein väitöskirjaa keuhkonsiirroista, hoidin paljon loppuvaiheen keuhkopotilaita. Heistä monen hoitava taho oli päivystysalue, josta jäi mieleen parin keuhkosyöpöpotilaan saattohoito. Minusta alkoi tuntua, että olemme unohtaneet jotain olennaista lääketieteellisen kehityksen keskellä. Ajauduin alan pioneerien imuun ja tein ensimmäisten joukossa palliatiivisen erityispätevyuden. Imu on sittemmin ollut vastustamaton.

Nostan esiin työstäni

On suuri ilo tehdä työtä palliatiiviselle hoidolle omistautuneiden ja osaavien ihmisten kanssa. Pirkanmaalla palliatiivisen hoitoketjun ammattilaiset kunnissa ovat kaiken runko. Nyt perustetussa Tays palliatiivisessa keskuksessa tiivistyy osaaminen, joka mahdollistaa vaativimmankin palliatiivisen hoidon, konsultaatiotuen kaikille sekä koulutuksen ja tutkimuksen. EduPal-hankkeen myötä olen päässyt edistämään itselleni tärkeää palliatiivisen hoidon ja lääketieteen koulutusta. Ilman tutkimusta ei ole laadukasta koulutusta ja ilman koulutusta ei ole hyvää hoitoa. Professuurin myötä sain rautaiset tyypit mukaan palliatiivisen lääketieteen tutkimusryhmään. Meillä on vielä matkaa siihen, että palliatiivinen hoito nähdään aidosti osana lääketiedettä ja terveydenhoitoa, mutta suunta on oikea ja selvä.

Innostavinta työssäni

Vakavasti sairaiden ihmisten kohtaaminen ja palliatiivinen hoito on lääkärin työtä paljaimmillaan. Lääkäreiden ja hoitajien oppimisen fasilitointi on lähes intohimo. Minulla on onni palvella tiimiä, joka välittää ja keskittyy olennaiseen. Tutkimusinto iski uudelleen Tampereella ja yksi aihe on tietenkin hengenahdistus.

Vapaa-aikana

Jos vain on aikaa, pyrin nolaamaan itseni näyttämöllä. Iltaisin katson telkkaria ja syön jugurttia, viikonloppuisin karkkia. Ohjelmalla ei ole väliä – kunhan kuvat vaihtuvat.

Mottoni

Ainoastaan työ, joka koituu potilaiden parhaaksi, on merkityksellistä. (Pyydän huomaamaan monikkomuodon)